

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de XXX
Complet specializat pentru cauze privind
conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE XXX
Judecător XXX

Grefier XXX

S-a luat în examinare apelul civil formulat de apelantul pârât XXX, împotriva sentinței civile nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXX, având ca obiect pretenții/calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședință se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită, potrivit prevederilor art. 157 și următoarele din Codul de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, mențiunile privitoare la îndeplinirea procedurii de citare și stadiul procesual precum și faptul că apelul este declarat în termen, motivat și scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Instanța, rămâne în pronunțare în temeiul art. 2 alin. 1 raportat la art. 1 din OUG 62/2024 asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept ce fac obiectul cauzei.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea la XXX.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa Curții, azi, XXX.

Președinte,
XXX

Judecător
XXX

Grefier
XXX

Dosar nr. XXX

R O M Â N I A

**CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ**

ÎNCHEIERE

**Ședința publică din data de XXX
Complet specializat pentru cauze privind
conflicte de muncă și asigurări sociale**

PREȘEDINTE XXX

Grefier XXX

S-a luat în examinare apelul civil formulat de apelantul pârât XXX, împotriva sentinței civile nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXX, având ca obiect pretenții/calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept ce fac obiectul cauzei, au avut loc în ședința publică din data de XXX, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată.

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, completul de judecată a amânat pronunțarea la data de XXX, când a dat următoarea soluție:

C U R T E A

Pentru compunerea legală a completului, dată fiind imposibilitatea de a participa la deliberări a doamnei judecător XXX,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art.121 alin.2) din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, amână pronunțarea la XXX.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței azi, XXX.

Președinte,
XXX

Grefier
XXX

Operator de date cu caracter personal 3170
Dosar nr. XXX

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de XXX
Complet specializat pentru cauze privind
conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE XXX

Grefier XXX

S-a luat în examinare apelul civil formulat de apelantul pârât XXX, împotriva sentinței civile nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXX, având ca obiect pretenții/calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept ce fac obiectul cauzei, au avut loc în ședința publică din data de XXX, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată.

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, completul de judecată a amânat pronunțarea la data de XXX și ulterior, față de incidența art. 121 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de XXX, când a dat următoarea soluție:

C U R T E A

Pentru compunerea legală a completului, dată fiind imposibilitatea de a participa la deliberări a doamnei judecător XXX,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art.121 alin.2) din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, amână pronunțarea la XXX.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței azi, XXX.

Președinte,
XXX

Grefier
XXX

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. XXX

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de XXX
Complet specializat pentru cauze privind
conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE: XXX

Judecător: XXX

Grefier: XXX

S-a luat în examinare apelul civil formulat de apelantul pârât XXX, împotriva sentinței civile nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXX, având ca obiect pretenții/calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept ce fac obiectul cauzei, au avut loc în ședința publică din data de 18.09.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată.

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, completul de judecată a amânat pronunțarea la data de 25.09.2024 și ulterior, față de incidența art. 121 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la data de 09.10.2024, respectiv la data de 17.10.2024, când a dat următoarea soluție:

C U R T E A

Deliberând asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Potrivit art.1 din OUG nr.62/2024, „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin.1. (3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

În conformitate cu art. 2 alin. 1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art.1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de

soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Totodată, Curtea reține că potrivit art.4 din ordonanță, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Astfel, instanța apreciază că, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate:

1. completul de judecată să fie investit cu soluționarea unei cauze, în primă instanță sau în calea de atac, *privind fie* stabilirea si/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/si cele privind raporturile de muncă si de serviciu ale acestui personal, *fie* stabilirea si/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cete rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/si cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin.1), indiferent de natura și obiectul acestor procese, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

În cauza de față, completul de judecată a fost investit cu soluționarea unei cauze în apel, acțiunea de fond privind plata unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice – calcularea drepturilor salariale ale reclamantului prin aplicarea, pentru determinarea soldei lunare de funcție, a coeficientului de ierarhizare de minim 4,70 și plata diferențelor de sume astfel rezultate, între cele încasate și cele cuvenite, pretenții corespunzătoare unei funcții de ofițer specialist I, gradul de colonel, în cadrul Centrului Operațional – Monitorizare situații de Urgență și Dispecerat.

2.de lămurirea chestiunii de drept trebuie să depindă soluționarea pe fond a cauzei

Condiția este îndeplinită, având în vedere că apelul este, potrivit art.476 C.Proc.Civ., cale de atac devolutivă, iar dezlegarea chestiunii de drept vizează însăși temeinicia pretențiilor reclamantului.

Astfel, în raport de obiectul cererii deduse judecății la fond și a criticilor formulate în apel, este necesar a se stabili modalitatea de interpretare a dispozițiilor legale invocate în susținerea cererilor, respectiv apărărilor părților.

În acest sens, Curtea apreciază că se impune a se lămuri interpretarea prevederilor Legii-cadru nr.284/2010, O.U.G. nr.57/2015, O.M.A.I. nr. S/214/2011, O.M.A.I. nr.I/0526/2011, în sensul dacă salarizarea funcției de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, se face în raport de coeficientul de ierarhizare 4,70 aferent funcției sau în raport de coeficientul de 4,40, echivalentul gradului efectiv deținut, de locotenent-colonel.

Având în vedere apărările apelantului-pârât, potrivit căruia drepturile salariale ale intimatului-reclamant au fost stabilite în mod legal, prin raportare la nivelul existent la data de 31.12.2009, în conformitate cu prevederile art.39 din Legea nr.153/2017, se impune lămurit dacă prin sintagma „nivel de salarizare pentru funcții similare”, prevăzută de art.39 alin.1) din Legea nr.153/2017, se înțelege salarizarea prin raportare la funcțiile care au în componență aceleași elemente ale soldei lunare, de la nivelul 31.12.2009.

În final, având în vedere susținerile apelantului-pârât, potrivit cu care drepturile salariale ale personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt reglementate prin acte normative speciale, iar soluțiile legislative referitoare la stabilirea la nivel maxim aflat în plată a salariului de bază nu s-ar aplica acestor categorii, se impune stabilit dacă dispozițiile art.1 alin.5 indice 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și art. 3 indice 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, referitoare la stabilirea la nivel maxim aflat în plată a salariului de bază, se aplică și personalului militar.

3.Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept ori

această chestiune de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Din verificarea centralizatoarelor privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

Se reține totodată că O.U.G nr.62/2024 instituie o procedură parțial derogatorie de la cea reglementată de art.519 C.Proc.Civ., în sensul că instanța de trimitere nu trebuie să mai evalueze caracterul de noutate al chestiunii de drept invocate, din preambulul ordonanței rezultând fără echivoc că scopul urmărit a fost cel al eliminării diferențelor de practică judiciară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, astfel că orice chestiune de drept care se circumscrie sferei de reglementare a art.2 din OUG nr.62/2024, în condițiile acolo descrise, generează obligația, din partea completului de judecată, de sesizare a ICCJ.

În acest context, Curtea reține întrunirea condițiilor generale de admisibilitate a sesizării, precum și încadrarea prezentului litigiu în categoria celor expres prevăzute de OUG nr.62/2024.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată la data de XXX pe rolul Tribunalului XXX, secția I civilă - complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale, sub nr. XXX, reclamantul XXX a chemat în judecată pârâtul XXX, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea pârâtului la acordarea drepturilor salariale ce i se cuvin prin calcularea soldei lunare de funcție, aferentă funcției de *ofițer specialist I - Centrul Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat*, prevăzută cu gradul de colonel pe care este încadrat, raportat la un coeficient de ierarhizare de minim 4.70;

- obligarea pârâtului la calcularea și acordarea, pe perioada de trei ani retroactiv potrivit legii, dar și a drepturilor ce i se cuvin de la data cererii până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, a diferențelor de drepturi salariale cuvenite, luând în calcul diferența dintre coeficientul de ierarhizare 4,40 ce i s-a aplicat reclamantei și coeficientul de ierarhizare de minim 4,70 la care aceasta avea dreptul, sume indexate cu indicele de inflație și acordarea dobânzii legale până la data plății efective.

Reclamantul a arătat că este ofițer în cadrul XXX, fiind numit în funcția de ofițer specialist I în cadrul *Centrului Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat* în baza Ordinului Inspectorului Șef nr. S 161/19/I-CT, funcție prevăzută cu gradul de colonel.

Reclamantul a invocat prevederile art. 39 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 și a susținut că la momentul numirii sale în funcția de ofițer specialist I - în cadrul *Centrului Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat*, la nivelul XXX exista și există și în prezent o altă funcție de ofițer specialist I care este prevăzută tot cu gradul de colonel, dar căreia i se aplică un coeficient de ierarhizare de 4,70 tot ca urmare a pronunțării mai multor hotărâri judecătorești favorabile.

A mai susținut că există colegi de la alte inspectorate având de asemenea hotărâri favorabile în acest sens, pe care le anexează cererii sale.

Reclamantul a arătat că potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare rap. la art. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea O.U.G. nr.80/2010 pentru completarea art. 11 din O.U.G. nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar „în anul 2013, pentru personalul nou-încadrat pe

funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”.

Analizând dispozițiile legale anterior enunțate, rezultă fără niciun dubiu că voința legiuitorului a fost ca pentru persoanele numite/încadrate în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, salarizarea să se facă la un nivel de salarizare ce se plătește pentru o funcție ce are aceleași repere din perspectiva salarizării, astfel spus o funcție „analoagă”, asemănătoare din perspectiva criteriilor în funcție de care se face salarizarea (studii, coeficientul de ierarhizare al soldelor de funcție pe grade militare, etc).

Stabilirea unui alt *grad*, respectiv de *colonel*, pentru funcția de ofițer specialist I - *Centrul Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat*, reprezintă în opinia reclamantului o schimbare clară, fără echivoc, a unui element component al soldei lunare (al gradului funcției) avut în vedere la stabilirea drepturilor salariale la 31 decembrie 2009, calcularea soldei de funcție, iar începând cu 01.01.2013, susține reclamantul că trebuia să se facă prin transpunerea și încadrarea ipotetică pe o funcție similară, prevăzută tot cu gradul de colonel, care avea coeficient de ierarhizare minim 4.70 și maxim 5.50.

Deși funcția de ofițer specialist I pe care este încadrat are gradul de colonel, prin Nota raport nr. R/260974/10.04.2023 pârâtul a considerat corect modul de acordare a soldei lunare de funcție a reclamantului, prin raportare la coeficientul de ierarhizare 4,40, prevăzut pentru o funcție de locotenent-colonel, comunicându-i că în prezent beneficiază de solda de funcție corespunzătoare funcției similare existente la 31.12.2009, respectiv de Ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de locotenent-colonel coeficient de ierarhizare 4.40, echivalent la 31.12.2009, aspect pe care reclamantul îl apreciază a fi nelegal.

Pârâtul nu face însă nicio referire la prevederile art. 4 și celei ale Anexei nr. IA, nr. 8 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare la data de 31.12.2009.

Reclamantul a mai susținut că, la data de 31.12.2009, coeficientul de ierarhizare stabilit de Legea nr.138/1999 cu modificările aduse prin Legea nr. 477/2006, pentru funcția corespunzătoare gradului de colonel, care este similară cu cea stabilită de la 01.01.2013 pentru funcția de ofițer specialist I prevăzută tot cu gradul de colonel, era de minim 4,70, astfel că nu poate fi legală aplicarea în vederea acordării soldei lunare pentru această funcție, a unui coeficient de ierarhizare mai mic de 4,70.

Totodată, potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012 raportat la art. 2 din Legea nr.283/2011 prevedea asimilarea pentru o funcție similară prevăzută cu gradul de colonel, și nu o funcție identică ca și denumire, deci prin raportare la coeficienți de ierarhizare cuprinși între minim 4.70 și maxim 5.50.

A arătat că interpretarea dată de pârât este nelegală, întrucât chiar dacă funcțiile au aceeași denumire (de Ofițer specialist I, atât la 28.05.2019, cât și la 31.12.2009), nu pot fi apreciate ca fiind similare atât timp cât nu sunt prevăzute cu același grad și nu au același coeficient de ierarhizare.

În sprijinul susținerilor privind acordarea necorespunzătoare a soldei lunare de funcție reclamantul a invocat și prevederile art. 3 din Cap. II al Anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pct.1 la NOTE din cap. I - Anexa nr. VII, din același act normativ, prevede : „Personalul militar numit, potrivit statutului, în funcții prevăzute de statele de organizare cu grade superioare gradului militar pe care îl dețin, beneficiază de clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare corespunzători acestor funcții”.

Față de cele mai sus arătate, reclamantul a opinat că rezultă fără echivoc că nu denumirea funcției - aceea de Ofițer specialist I, diferențiază soldele funcțiilor de bază, ci gradele lor militare, clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare pentru soldele de funcție.

Legal citat, *pârâtul XXX și-a exprimat prin întâmpinare*, invocând excepția inadmisibilității acțiunii, în raport de neatacarea Ordinului de numire în funcție a reclamantului (nr.161/19/I-CT din 28.05.2019) prin care s-a stabilit salarizarea acestuia, potrivit art. 37 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Pe fondul cauzei, pârâtul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

La data de 31.12.2009, solda brută cuvenită cadrelor militare era stabilită în conformitate cu prevederile Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, în forma în vigoare la acea dată, pornind de la solda de funcție și solda de grad identificate pe baza grilelor de salarizare valabile în luna decembrie 2009, prin coeficienții de ierarhizare și în raport de valoarea de referință sectorială de 197,3387 lei pentru coeficientul 1,00.

Prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice au fost adoptate principiile unui nou sistem de salarizare, stabilindu-se caracterul unitar al acestui sistem, transformarea salariilor, a soldelor sau indemnizațiilor lunare de încadrare în principalul element al câștigului salarial.

Reîncadrarea personalului bugetar la data de 1 ianuarie 2010 s-a realizat luând în calcul salariul la care ar fi fost îndreptățit acest personal la nivelul lunii decembrie 2009, ceea ce reprezintă dreptul recunoscut și ocrotit de lege.

După redarea succesiunii actelor normative relavante, pârâtul a concluzionat că întregul proces de salarizare aplicabil după data de 01.01.2010 la nivelul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, potrivit legilor-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Legea-cadru nr. 330/2009; Legea-cadru nr. 284/2010, Legea-cadru nr. 153/2017) și al legilor anuale speciale de aplicare a legilor-cadru (ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010; Legea nr. 285/2010; Legea nr. 283/2011; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr.103/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2017, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017), reprezintă în fapt o reconstrucție salarială a elementelor salariale specifice funcției, vechimii și gradului militar/profesional și a unor quantumuri ale elementelor salariale (prime, indemnizații, sporuri, etc.) de care personalul a beneficiat la un moment dat (31 decembrie 2009), prin preluări succesive a unui nivel de salarizare, ceea ce face ca principiile legislației anterioare să subziste și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

În cazul principiului de salarizare pentru funcții similare se preia nivelul salarial aflat în plată în luna decembrie 2009, stabilit la art. 3 alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, conform căreia: „prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării”.

Așadar, este evident că, față de cadrul legislativ adoptat ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, trebuie făcută distincție între reîncadrare, care se face potrivit legii-cadru de salarizare, anexa nr. VII nefiind aplicabilă și plata efectivă a drepturilor salariale.

Astfel, cum la data de 31 decembrie 2009, în statele de organizare erau prevăzute funcții de ofițer specialist I cu gradul de locotenent-colonel - C.I.=4,40, salarizarea acestora nu poate fi stabilită luând în calcul coeficienții de ierarhizare între minim 4,70 și maxim 5,50, deoarece nu ar corespunde nivelului de salarizare în plată la 31 decembrie 2009.

Ținând cont de formularea soluțiilor legislative cuprinse la art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr.71/2015, art. 3 ind. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, O.U.G. 20/2016, reiese faptul că soluțiile legislative respective referitoare la stabilirea la nivelul maxim aflat în plată a salariului de bază nu se aplică personalului militar așa cum au precizat Curtea de Conturi în procesul verbal de constatare din 10.08.2018 înregistrat la M.A.I. cu nr. 18114/10.08.2018 și D.G.F. din cadrul M.A.I. prin adresa nr. 368544 din 19.10.2018, situație de drept aplicabilă sub acest aspect și în raport de O.U.G. nr. 99/2016, O.U.G. nr. 9/2016 și Legea nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, întâmpinarea s-a întemeiat pe dispozițiile art. 205-208 din Codul de procedură civilă, Legea nr. 153/2017 și toate actele normative la care s-a făcut referire.

În urma conflictului de competență ivit, prin sentința nr.XXX pronunțată în dosarul nr. XXX, Curtea de Apel XXX Secția de contencios administrativ și fiscal a stabilit competența de soluționare a cererii în favoarea Tribunalului XXX – Secția I civilă (complet specializat litigii de muncă și asigurări sociale).

La data de 26.01.2024 a fost înregistrată cauza sub nr.XXX, iar la termenul de judecată din data de 10 aprilie 2024 prima instanță a respins excepția inadmisibilității acțiunii invocată de pârât prin întâmpinare.

Prin sentința civilă nr.XXX pronunțată la data de XXX, Tribunalul XXX a admis acțiunea formulată de reclamantul XXX, în contradictoriu cu pârâtul XXX, obligând pârâtul să calculeze și să acorde reclamantului, începând cu data de 07.06.2020 și până la data rămânerii definitive a hotărârii sus menționate, diferențele salariale cuvenite, cu luarea în calcul a diferenței dintre coeficientul de ierarhizare 4,40 și coeficientul de ierarhizare de 4,70 cuvenit, sumele ce se vor indexa cu indicele de inflație și dobânda legală, calculate începând cu data scadenței fiecărui drept salarial și până la data plății efective.

A obligat pârâtul să acorde în continuare reclamantului drepturile salariale cuvenite prin calcularea soldei lunare de funcție raportat la un coeficient de ierarhizare de 4,70.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a avut în vedere următoarele:

Reclamantul XXX a fost încadrat în funcția de ofițer specialist I în cadrul - *Centrul Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat* din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență Dobrogea al județului Constanța, în baza Ordinului Inspectorului Șef nr. 161/19/I-CT din 28.05.2019, funcție prevăzută cu gradul de colonel, coeficient de ierarhizare de 4,40.

Prima instanță a reținut că potrivit Legii de salarizare nr. 138/1999, modificată prin Legea nr. 477/2006, Anexa 1, lit. A, coeficienții de ierarhizare a soldelor de funcție, pentru unele funcții specifice apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pct. 8, stabilește că pentru o funcție corespunzătoare gradului de colonel, coeficientul minim de ierarhizare este 4,70, iar coeficientul maxim 5,50.

În conformitate cu prevederile art. 2 din OUG nr. 84/2012 privind salarizarea personalului bugetar în anul 2013, pentru personalul nou încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

Pârâtul a procedat la numirea reclamantului pe funcția prevăzută cu grad de colonel, însă nu a făcut aplicarea acestor prevederi legale, salarizându-l cu coeficientul de 4,40, inferior funcției de colonel. Deși reclamanta a afirmat că la nivelul angajatorului pârât există ofițeri

specialiști I care beneficiază de coeficientul de ierarhizare de 4,70 corespunzător funcției, pârâtul nu a produs dovada contrară.

În expunerea de motive a O.U.G nr. 20/2016 prin care s-a modificat O.U.G nr. 57/2015 privind salarizarea personalului bugetar în anul 2016, s-a arătat în considerente că de la data aprobării Legii-cadru nr. 284/2010 și până în prezent, nu au fost aplicate valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele legii-cadru și că în prezent, pe de o parte, există niveluri diferite de salarizare pentru aceeași funcție în cadrul aceleiași instituții, considerându-se necesară adoptarea în regim de urgență a unui act normativ care să elimine unele discrepanțe rezultate din neaplicarea în integralitate a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010.

Raportat la aceste aspecte, prima instanță a reținut că pârâtul, în mod nelegal a încadrat reclamantul, odată cu modificarea funcției la coeficientul de ierarhizare de 4,40, salarizarea acestuia trebuind a fi făcută cu respectarea prevederilor legale, de strictă aplicabilitate, respectiv Legea nr. 138/1999 și Legea nr. 284/2010, la coeficientul minim de ierarhizare 4,70 aplicabil gradului de colonel.

Din hotărârile judecătorești definitive depuse la dosarul cauzei de reclamant, rezultă în mod indubitabil că în cadrul XXX de pe teritoriul țării există persoane încadrate pe aceeași funcție ca și reclamantul, care beneficiază însă de un coeficient superior de salarizare, și anume de 4,70. Este irelevant dacă la nivelul unității pârâte nu mai existau alte funcții similare, raportarea trebuind să se facă la nivelul întregii familii ocupaționale. Nu este posibil ca reclamantul, aflat într-o situație identică, să i se aplice un tratament diferențiat în absența unei justificări raționale și obiective.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin decizia nr. 794/2016, la pct. 32 fiind menționat neechivoc că: „personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

Pentru aceste motive, prima instanță a admis acțiunea formulată de reclamant și a obligat pârâtul să aplice reclamantului coeficientul de 4,70 la calcularea și acordarea soldei de funcție, începând cu data de 07.06.2020 (trei ani anterior momentului investirii instanței) și pentru viitor, precum și să calculeze și să acorde drepturile salariale reprezentând diferențele dintre solda aferentă funcției de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, în raport de coeficientul de ierarhizare stabilit de 4,70 și cele încasate efectiv începând cu data de 07.06.2020.

Împotriva acestei sentințe civile, pârâtul XXX a declarat apel.

A arătat că raționamentul care a stat la baza pronunțării acestei soluții este profund nelegal.

Astfel, a învederat în prealabil că în perioada 16.05 - 10.08.2018, auditorii publici externi din cadrul Direcției I - Departamentul XI al Curții de Conturi au efectuat o misiune de audit financiar la Ministerul Afacerilor Interne, pe timpul acesteia fiind verificate și situațiile de „acordare a coeficientului de ierarhizare de 4.70 în locul coeficientului de 4.40 aferent funcției de ofițer specialist I”.

Prin Procesul-verbal de constatare încheiat în 10.08.2018 la finalizarea misiunii de audit, s-a reținut ca abatere faptul că „la nivelul unor inspectorate de jandarmi județene au fost identificate cazuri în care salarizarea funcției de ofițer specialist I s-a realizat în raport de coeficientul de ierarhizare de 4,70 al funcției de șef birou, contrar prevederilor din Legea-cadru nr. 284/2010, din O.M.A.I. nr. S/214/2011, din O.M.A.I. nr. 1/0526/2011 și din O.U.G. nr. 57/2015”.

În aceste condiții, a solicitat a se analiza și a se avea în vedere și punctul de vedere al Curții de Conturi, instituție ce exercită funcția de control asupra modului de formare, de

administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității.

Începând cu anul 2010 și până în prezent, soldele de funcție au fost stabilite și acordate potrivit prevederilor incidente în materie, respectiv potrivit art. 5 alin. 1 lit. a și art. 6 alin. 1 din OUG 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.

Ținând cont de formularea soluțiilor legislative cuprinse la art. 1 alin. (5¹) din OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015 și la art. 3¹ alin. 1 din OUG nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin excepție de la prevederile art. 1 alin. 1 - în cadrul cărora legiuitorul a utilizat aceeași diferențiere expresă a termenilor de specialitate aferenți elementelor salariale specifice personalului militar sau polițiștilor, distinct prevăzuți pentru alte categorii de personal, este clar că soluțiile legislative referitoare la stabilirea la nivel maxim aflat în plată a salariului de bază nu se aplică personalului militar sau polițiștilor; în logica raționamentului prezentat, legiuitorul reia diferențierea expresă a termenilor de specialitate aferenți elementelor salariale specifice personalului militar sau polițiștilor în alin. 8 de la același art. 3¹ din OUG nr. 57/2015, cu mențiunea că art. 3¹ a fost introdus prin OUG nr. 20/2016.

Având în vedere cele de mai sus, coroborat cu prevederile art. 39 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare, respectiv pentru funcțiile care au în componență aceleași elemente ale soldei lunare la decembrie 2009.

A menționat că, la nivelul lunii decembrie 2009, în unitățile subordonate I.G.S.U. nu existau funcții de execuție similare cu cea a intimatului reclamant care să fie salarizate cu coeficientul de ierarhizare 4,70.

Funcția de ofițer specialist I, colonel, c.i. 5,77 pe care este numit intimatul reclamant provine prin asimilare, începând cu data de 01.01.2011, din funcția de ofițer specialist I, c.i. 5,40 valabilă până la data de 31.12.2010, conform „Listei cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor, clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale I.G.S.U. „

La rândul ei, funcția de ofițer specialist I, colonel, c.i. 5,40, provine prin asimilare, începând cu data de 01.01.2010 din funcția de ofițer specialist I, locotenent - colonel, c.i. 4,40 valabilă în perioada 01.01.2007 - 31.12.2009, conform „Listei cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor, clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale I.G.S.U.

Funcția de ofițer specialist I pe care o ocupă intimatul reclamant este prevăzută în statul de organizare al unității cu gradul de colonel, c.i. 4,70, (elemente stabilite conform prevederilor Legii nr. 284/2010 în statul de organizare al unității), însă la data de 31.12.2009 funcția de ofițer specialist I era prevăzută în stat de organizare al unității cu gradul de locotenent-colonel, c.i. 4,40 (elemente stabilite conform prevederilor Legii nr. 138/1999 așa cum a fost modificată prin O.G. nr. 56 din 30 august 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, (conform statului de organizare existent la data de 31.12.2009) și, ca atare, așa a fost încadrat și plătit.

În concluzie, a solicitat anularea sentinței civile nr. XXX pronunțată la data de XXX de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX și respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În drept, a întemeiat apelul pe dispozițiile art. 466 și următoarele, din Codul de procedură civilă și a actelor normative invocate în conținutul cererii de apel.

Intimatul reclamant XXX a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului respingerea apelului, ca nefondat și, pe cale de consecință, menținerea sentinței civile apelate, ca fiind temeinică și legală.

Având în vedere că, prin nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al soldei de funcție / salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție în care au fost incluse după data de 31.12.2009 sporurile nominalizate în anexele la Legea nr. 330/2009, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, se constată că, prin modul de calcul a drepturilor salariale ce i se cuveneau începând cu data de 30.05.2022, data încadrării sale în funcția de Ofițer specialist I - în cadrul Centrului Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat, la nivelul XXX, s-a creat o discriminare evidentă comparativ cu cei care s-au aflat în aceeași situație până la data de 31.12.2010, deoarece are o salarizare diferită, la stabilirea soldei de funcție aferentă funcției în care a fost promovat avându-se în vedere un coeficient de ierarhizare de 4,40 prevăzut pentru funcții aferente gradului de locotenent - colonel.

Întrucât la data de 31.12.2009, coeficientul de ierarhizare stabilit de Legea 138/1999, cu modificările aduse prin Legea nr. 477/2006, pentru o funcție corespunzătoare gradului de colonel, care este similară cu funcția dobândită de intimatul reclamant, respectiv funcția de ofițer specialist I - Centrul Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat, prevăzută tot cu gradul de colonel, era de minim 4.70, nu poate fi legală aplicarea în vederea acordării soldei lunare pentru această funcție, a unui coeficient de ierarhizare mai mic de 4.70.

La data de 01.01.2010 a intrat în vigoare Legea nr. 330/2009 care prevedea la Anexa nr. 4/1A un coeficient de ierarhizare a soldei de funcție prevăzută cu gradul de colonel cuprins între 5.30 și 7.00, act normativ care a abrogat Legea 138/1999, dar care nu s-a aplicat, deoarece salarizarea personalului în 2010 s-a efectuat în baza prevederilor O.U.G. nr. 1/2010, respectiv la nivelul salariilor avute la 31.12.2009, astfel că pentru funcțiile prevăzute cu gradul de colonel a rămas același coeficient de ierarhizare, respectiv cuprins între 4.70 și 5.50.

Pentru acordarea legală a soldei pentru funcția de Ofițer specialist I - în cadrul Centrului Operațional - Monitorizare Situații de Urgență și Dispecerat, prevăzută cu gradul de colonel, pe care a fost încadrat, trebuie să se facă o transpunere și încadrare ipotetică pe o funcție similară, prevăzută tot cu gradul de colonel, la nivelul lunii decembrie 2009 conform prevederilor Legii nr. 138/1999, prin aplicarea coeficientului minim de 4.70 stabilit expres de acest act normativ.

Acordarea drepturilor salariale în ceea ce-l privește, prin calcularea soldei lunare de funcție luând în considerare un coeficient de ierarhizare de 4.40, corespunzător unei funcții de locotenent - colonel s-a făcut discreționar, fără nici un fundament legal.

Nu în ultimul rând pentru a observa anomalia în care se află, dacă s-ar aplica fundamentul greșit al apelantului pârât, ar ajunge în situația în care un ofițer cu gradul militar de colonel, încadrat pe o funcție prevăzută cu gradul de colonel, ar fi salarizat prin aplicarea unui coeficient de ierarhizare pentru funcții prevăzute cu gradul de locotenent-colonel. Dacă însă ulterior ofițerul respectiv ar fi numit pe o funcție inferioară gradului de colonel pe care îl deține, în temeiul prevederilor art. 10 din Anexa VII la Legea 284 / 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, acesta ar primi solda funcției minimă corespunzătoare gradului militar deținut, deci o soldă de funcție corespunzătoare gradului de colonel. Practic, dacă s-ar îmbrățișa opinia avansată de apelantul pârât, ar însemna că promovarea în funcție ar fi pur formală, ceea ce este inadmisibil.

În drept, a întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile art. 471, raportat la art. 205- 206 din Codul de procedură civilă.

III. Punctul de vedere al părților

Curtea constată că părțile nu a exprimat niciun punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept dedusă judecării, în procedura reglementată de OUG nr.62/2024.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea

Prin acțiunea de fond, reclamantul solicită calcularea drepturilor salariale aferente funcției de ofițer specialist I din cadrul Centrului Operațional – Monitorizare situații de Urgență și Dispecerat prin aplicarea, pentru determinarea soldei lunare de funcție, a coeficientului de ierarhizare de minim 4,70 corespunzător gradului de colonel și plata diferențelor de sume astfel rezultate, între cele încasate și cele cuvenite.

În motivarea cererii sale, susține că la 31.12.2009 funcția de ofițer specialist era prevăzută cu gradul de locotenent-colonel și cu coeficientul de ierarhizare de 4,40, dar că începând cu data de 01.01.2013 această funcție este prevăzută cu gradul de colonel, pentru care Legea nr.138/2009 prevede coeficienți de ierarhizare cuprinși între minim 4,70 și 5,50.

Pe de altă parte, apelantul-pârât susține că reîncadrarea personalului bugetar la data de 01.01.2010 s-a realizat luând în calcul salariul la care ar fi fost îndreptățit la nivelul lunii decembrie 2009, considerând că, prin regulile instituite prin art.23 din Legea cadru nr.330/2009, art.4 alin.4), art.5 alin.1) și 3), art.6 alin.1) și 3) și art.10 din OUG 1/2010, legiuitorul a urmărit ca în măsura în care activitatea personalului se desfășoară în aceleași condiții, să se mențină quantumul drepturilor salariale avute la 31.12.2009. Consideră de asemenea că întregul proces de salarizare aplicabil după data de 01.01.2010, ce are la bază actele normative enumerate în cuprinsul întâmpinării, reprezintă în fapt o reconstrucție salarială a elementelor salariale specifice, de care personalul a beneficiat la nivelul 31.12.2009, prin preluări succesive a nivelului de salarizare, astfel că principiile legislației anterioare subzistă și după intrarea în vigoare a Legii nr-153/2017.

Asupra chestiunii de drept deduse judecării, Curtea reține că nu există prevederi legale care să excludă o anumită categorie de personal plătit din fonduri publice de la aplicarea principiilor de salarizare unitară pentru funcții identice/similare.

Prin urmare și cu valoare de principiu, instanța apreciază că o anumită categorie de personal nu poate fi exceptată de la aplicarea prevederilor art.1 alin.5 indice 1 din O.U.G nr.83/2014 și art. 3 indice 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015.

În egală măsură, se constată că deși actele normative în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice s-au succedat, prevederile Legii nr.138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții au fost abrogate (prin Legea nr.330/2009), cu excepția (printre altele) a punctului 1 din nota la Anexa I, potrivit cu care „Ofițerii, maiștrii militari și subofițerii, numiți în funcții prevăzute cu grade superioare gradului militar pe care îl au, beneficiază de coeficienții de ierarhizare corespunzători acestor funcții”, astfel că nici ipoteza salarizării pe baza unui coeficient de ierarhizare corespunzător unui grad mai mare (care corespunde funcției ocupate) decât cel efectiv deținut nu poate fi respinsă de plano, iar norma era în vigoare inclusiv la nivelul 31.12.2009 invocat de apelant.

Față de toate considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art.2 alin.1) din O.U.G nr.62/2024, Curtea va dispune sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept mai sus dezvoltate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Modalitatea de interpretare a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 57/2015, O.M.A.I. nr. S/214/2011, O.M.A.I. nr. I/0526/2011, în sensul dacă salarizarea funcției de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, se face în raport de coeficientul de ierarhizare 4,70 aferent, sau în raport de coeficientul de 4,40, echivalentul gradului efectiv deținut, de locotenent-colonel?

În cazul personalului militar, în interpretarea art.39 alin.1) din Legea nr.153/2017, prin „nivel de salarizare pentru funcții similare” se înțelege salarizarea prin raportare la funcțiile care au în componență aceleași elemente ale soldei lunare, de la nivelul 31.12.2009?

Soluțiile legislative din art. 1 alin. 5 indice 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și art. 3 indice 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, referitoare la stabilirea la nivel maxim aflat în plată a salariului de bază, se aplică și personalului militar”?

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la art. 520 alin. 2 Cod proc.civ., suspendă judecarea cauzei privind apelul civil formulat de apelantul pârât XXX, cu sediul în XXX și cu sediul procesual ales în municipiul XXX, împotriva sentinței civile nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXX, cu domiciliul în XXX, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Cu recurs pe durata suspendării, ce se va depune la Curtea de Apel Constanța.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa Curții, azi, 17.10.2024.

Președinte,
XXX

Judecător,
XXX

Grefier
XXX

jud.fond:XXX
red.+tehnored.hot.jud.:XXX
4ex/ XXX